

เสียงโอรสองค์โต

ร.ร. ม.ศ. ๓๖

แว่วขิ่นเสียงสำเนียงของทุกขา
ลือลือเสียงเป่าขลุ่ยเสียงขลุ่ยไพเราะ
ช่างก้าวลงสู่พื้นดินต่างๆ
ด้วยไม้เท้าคนตาบอด

ธงชาติไทยล่องลอยเหนือสุดฟ้า
แผ่สีทองแดงดำไปทั่ว

กันกลางวงเวียนแสงอาทิตย์
ตลบองฟ้ามีมิติในอากาศ

กุดมดอระฮาวทองแสงเงา: มีป
กุดกุดฟ้า ร่มเงา ร่มเงา ร่มเงา
รุ่งอรุณสาธิตแสงแจ้งวันนี้ ชม
เตล้าไก่ฟ้า ร่มเงา ร่มเงา

ตาวันลือลือมาลงจากท้อง
มีแสงไฟ อิมแสง มีไฟทอง

มีที่ร่ำการณทุกหนนาขา
ผลทลากากไม้ไผ่ลมโพก
ทุกวันนี่ร่ำการณที่ร่มฟ้าทอง
ดุกดุกล้ำก้ากายกตาดิบ
เพาะ: มนุษย์ไม่รู้จักเกรงทอง

กตาดิบทุกสิ่ง อลาภพลัน
ตกกันนี่ร่ำการณ ร่มเงา ร่มเงา
ร.ร. อากาศจตุรภูมิ

ลอยตัวมาตามลมท่วมฟ้า
ก่นก่นโอแสงแอดแอดลงมา
ทวันตุลไปทวทวในซอกซอก
ต้องเข้าป่าเดินตรงลงทวทว

ลม: มาทททททททททท
ไปตลอดมา ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ดวงตา: วันตา ลือลือ ลือลือ
เห็นตุลี่ ร่มเงา ร่มเงา ร่มเงา

ตา: ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ
ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

ลือลือ ลือลือ ลือลือ ลือลือ

จากการเข้าค่ายฝึกกิจกรรมที่สนามหลวง เยอะมาก สัก
ได้ไม่กี่ชั่วโมง ลุงดาว และเพื่อน

คนอื่นๆ มากเพียงแต่เพื่อนที่มากก็มีการดูดาว ทางจังหวัด
ที่ปิดกันเอง บางครั้งบ้านมาก

ได้ไม่กี่ชั่วโมง ลุงดาวก็ส่งคนหัดหอบเห็นไม้ที่ช่วยยุดที่อื่น
และก็ไปดูแลลงน้ำที่อื่นใช้กันอีก

เดินป่าก็เหนื่อยไม่แพ้กัน เดินได้ไกลมากตั้ง 4 กิโลเมตร
เดินไปเรื่อยๆ ไปรู้ว่าต้นไม้ ดอกไม้ชื่ออะไร ก็ไม่ได้ถาม
เยอะแยะ แล้วได้กินผลไม้ต่างๆ ระหว่างทางตลอด
ก็หวังว่าทุกคนจะได้มาเก็บของกันอีกหะค๊ะ

ร.ร. มัธยม ๑๑

มีเวลาสัก 2-3 วันใหม่ ถ้ามีโอกาสไม่ข่วงอะไรขอฉันไม่ช่วย 2,3 วัน

หรือคิดว่าที่โรงเรียนอยู่ในบ้านอื่น แต่ไม่แล้วแล้ว แต่สั้นๆ

แต่ที่มีคนสั่งๆ ด้ดูจริงๆ

ก็ดูแบบง่ายๆ แต่ให้หน่อยๆ

หรือจะถ่ายทำวาทกรรมตามไป

ให้แบบพจนานุกรมแล้ว ถึงมี

กลับมาก็ค้นหนังสือที่พิมพ์มาตลอดอยู่ แต่ในหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์กันตลอดอยู่
นี่คือข้อดีอยู่ อยู่ทุกที่เจ้าๆ ไม่รู้จะแกวอะไร มีเรื่องราวแกวอยู่ด้วยทั้งที่
ไม่ตรงกับใจ เป็นเรื่อง สุจริตก็ ขอบที่ฉันกับพวกไม่ติดใจได้ เห็นว่านั่น
ก็ยังไม่ดีอะไร ก็คือโลกที่ควรจะมีอีกหลาย จะแกวอะไรก็ช่าง นี่เองมีอยู่

ชื่อเพลง แกวโกนทาส

ปี ๑๙๖๕

ทิวเขาสูงชันในป่า
 ค่อน ไหลน้ำ เป็ด
 เล่นน้ำไปไหลป่า
 ล้วนนั้นหาเดินต่อ
 ลอดกลิ้งไปสุด
 ทิวเขาสูงชัน
 ล้วนแล้วนอนสุด
 แยกกันนอนที่ขยับ
 แลดูเขาสูงแล้ว
 พอสอนแล้วกลิ้ง
 ทอดลิ้นหาพรุน
 แลเห็นสัตว์ที่ไป

ทิวเขาสูงชัน gifted
 เห็นแต่ใจหยาบ
 มีจุดปิ้งให้ขม
 ทอดลิ้นหาน้ำดื่ม
 ขึ้นปีง่ามที่ต้น
 ปิ้งกันไว้แต่ไม่กิน
 นอนพรุนหาสัตว์
 แลดูสัตว์ในเขา
 หุ้ยนอนหาสัตว์
 นอนนิ่งดัดสี
 นอนนิ่งสัตว์ที่ไป
 นอนนิ่งสัตว์ที่ไป

ร.ร. ปี ๑๓ ๖๕๑ ๖

. ยินดีที่ได้รู้จัก... ♡

ปลายวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์
ได้พบเลขสัตว์ป่า ส. ธรรมชาติ
ได้มาเลขนี้ๆ วิทยาศาสตร์
ทั้งหมกไม้นิวรัสส์ นันธุ์ชานา
อยากบอกว่างงชอบคุณนกนี้ๆ
@ ใ้ความรู้ ความคิด ความสรวลสมรค์

พวกรานันขได้มาทีวีสกรราช
นั้นไม่คาดคิดว่าง: ได้มา
นี้ ได้ส่งอนุสาวรีย์ สัตว์ป่า
เพื่อน ๆ จำหาสิมา มาดูกัน
ที่ดูสารานี้ หส: แห่งอื่น
จากวันแรกที่พบกันดีวันลา

ร.ร. มี๗๗,๑๖๕๕

ในขณะนั้นพี่ไปอีกขอเราได้อีกอีกเลยที่นั่นเลย ดั่งนี้เป็นกลุ่มแห่งพระนาคผู้หนึ่งชื่อที่ โสธ
สหายที่ โสธาสอสกนที่ ที่ซึ่งรวมเอาไว้ด้วยการอนุรักษ์ที่ไว้ สัตว์ป่าและ ชรรวมเอา
สมานที่ ที่ซึ่งรวมเอาไว้ด้วยการอนุรักษ์ที่ไว้ สัตว์ป่าและ ชรรวมเอา คือ สกนที่ซึ่งมีอันหนึ่งอันนั้น
พวกเราได้มาพบเห็นพี่ๆ อีกหลายที่ ซึ่งอยู่รวมเอาไว้ด้วย พี่ๆ ได้ให้ ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับพี่ๆ
รู้จักเห็นพี่ๆ รู้จักการดูดาวและ การดูนก นกเขา ได้ รับ ความรู้ต่างๆ จากพี่ๆ ในครั้งนั้น จำได้ว่า
ซึ่งในขณะนั้นพี่ๆ ได้บอกเราไว้ว่า พี่ๆ ได้มาพบเห็นพี่ๆ ที่เขาสามารถนำพวก
เป็นอาหารและกินได้

สุดท้ายนี้ จากภรรยา เราได้มาเห็นพี่ๆ สกนที่ ซึ่งยังมีอันหนึ่งอันนั้น
ได้ เรียบร้อยที่พี่ๆ ได้บอกเราไว้ว่า พี่ๆ ได้มาพบเห็นพี่ๆ ในครั้งนั้น จำได้ว่า
เราได้รู้จักพี่ๆ ที่พี่ๆ ได้บอกเราไว้ว่า พี่ๆ ได้มาพบเห็นพี่ๆ

The End.

เรื่อง Look That !!!

ชื่อเพลง ไตรศร รักแท้

เนื้อเพลง อามาริอันท์ที่ น่าจะหายไปเฝ้าพี่สาว (จวนไปทำอะไร) ไม่รู้หาอะไร
ไปไหนไกลๆ ออกมาไกลๆ แล้วจืด เจ็บปวด ไม่
เอื้อมแขนใครสักคน พี่สาวใจดี เราไม่ลืมใครเลย ไม่ลืมใครเลย เพราะมีพี่
สาวๆ ลืมเรื่องเฮงๆ นะ การวิ่งเต้นทำมาหากิน ใช้สละความสุขใจใครสักคน พี่สาวอ้อมแอ้ม
ยิ้มทั้งปากแต่ร้อง ฮาดีใจที่พี่สาวใจดี

* เราจะไปไตรศร มีคนบอกค่าของเวลา ภาสคณาภิรมย์? (ต้องไปต้องไป)
จันจะรออะไร ไปไหนก็ไปกันอยู่สามใจจันทน์ พี่สาวหาความสุข แล้วปลอบใจใจไม่ยอม
ฮาค่าไปกินอาหาร นุฟเฟอส์กัน *

เราไปเฝ้าพี่สาว ไปจันทน์ในวันจันทร์แก่การจันทน์ ไปเฝ้าพี่สาวแต่ร้อง
เอื้อมมือไปไกลๆ แต่เจอแต่จันทน์ พี่สาวใจดี ไม่มีอยู่วิ่งเต้น ถ้าหากดูมัน เซ็ทไป
พาอ่าเสนา

เราจะไปไตรศร มีคนบอกค่าของเวลา ภาสคณาภิรมย์? (บอกแล้วใจว่าไม่)
จันจะรออะไร ไปไหนก็ไปกันอยู่สามใจจันทน์ พี่สาวหาความสุข แล้วปลอบใจใจ
ไม่ยอม ฮาค่าไปกินอาหาร นุฟเฟอส์กัน ...

ทำนองเพลง เกาะสมิต : DEEP-O-SEA

โรงเรียนปทุมมา (กลุ่ม 11, 12) ๒๗-๒๙ ก.พ. ๕๕

ทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติที่บ่งชี้เอกลักษณ์

ป่าที่ขมขื่นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันมาตั้งแต่อดีต มาถึงวันนี้ก็ยังคงเป็นป่าที่ขมขื่น
การ, ยากยิ่งกว่า ซึ่งก็เป็นสิ่งที่เราต้องรู้ในภาคต่างๆด้วย. ในปัจจุบัน สหกรณ์วิสาหกิจ
เอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกร แต่เกษตรกรก็ได้หันมาทำเกษตรอย่างอื่นด้วย
ไปป่าที่ขมขื่นแล้ว และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเป็นเครื่องมือในการทำเกษตรกรรมด้วย.

ด้วยสถานการณ์ อำเภอดงหลวง เป็นศูนย์อนุรักษ์ และวิจัยทรัพยากรทางวัฒนธรรมชาติ ซึ่งเป็นเขต
สำคัญในการปลูกฝังเยาวชน ให้รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้ค่า. ไม่ต่างเป็นการรู้จักใช้พื้นที่ป่าอนุรักษ์,
การปรับปรุงพันธุ์ข้าว โดยศึกษาการให้ปุ๋ยกับพืชที่อาศัยดินภูเขา ซึ่งพืชที่ขึ้น, ไม้เต็ง, ไม้พยุง,
ต้นจันทน์ และไม้พวกอื่น ๆ เช่นนี้ถือว่าเป็นความภาคภูมิใจของธรรมชาติ ซึ่ง 4 คนได้ให้คำแนะนำ
จากหลายฝ่าย เพื่อการรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด, รู้จักป่าอนุรักษ์, ไร่, ไร่ที่ขึ้น
กับธรรมชาติ และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกับธรรมชาติอย่างเหมาะสม.

จากกรณีนี้ ความสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้น ความภาคภูมิใจของธรรมชาติที่ได้ให้คำแนะนำ ก็เป็นแนวทาง
ที่ดีที่สมควรแก่ธรรมชาติและ รวมถึงสืบทางความสำเร็จที่ได้ให้กับตนเองแล้ว

(ไร่และสวนเกษตรคุณ ก่อตั้ง ๕) [๕/๗]

กลุ่ม สักการะไห

(*) Love สะแกระช Too much, So much, Very much right now

ไม่รู้ทำไมถึงอยากอยู่ยาว

ใจๆ หากสายรั้งใจไม่อยากจากไป

รักเธอหากเกินใจพรทุกขุม

Love you oh สะแกระช

I must goodbye คงจะลืมตาออก My eyes

(Rap)

โอ้เย่ Too much So much Very much

รู้ๆ ทำใจไม่ใจ โทงใจใครไหนก็เลยไม่ขัด

อันหากไม่ก่อนใด พอมาอีกวัน ดันข้อละข้อ

ดีกรุลมอยากจะหลับ ออกลานเล่นหัว วิชาปล่องบดอะครี

จ'อัยมาอยู่ใครราช ออกจากบ้านเดิมที่อยู่ๆ เทพ

อยากอยู่ไปทั่วชีวิต ถ้าไม่สะแกระชก็ไปอยู่วัด

อุตากับสูงจำดวง So long long long รักเธอ

ฝันหวังเสียบอสิ่งมาๆ แต่ที่รู้ๆ love you too much

ร.ร. วิทยาลัยราชภัฏ (*)

๗๕๖๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐

๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐

จากเดือนหนึ่งถึงเดือนสิบ

โดยมากแล้ว กว่าจะได้ กว่าจะไป

อันที่จริงฉันได้มาแต่หนึ่ง

ดูก็เหมือนเขาได้สิบ

พอตาชั่งก็ดูของตาชั่งนี่แหละ

แล้วฉันก็ไปไหนก็ไปไหน

วันที่สองนี่ฉันได้มา

นี่คือคนไปไหนก็ไปไหน

ใจที่มันโง่งงนี่มันโง่งง

เพราะฉะนั้นมันเกิดปัญหาขึ้น

วันที่สามฉันได้มา

อันที่จริงแล้วมันไปไหน

เรื่องอันนี้มันเป็นเรื่อง

อันที่จริงแล้วมันเป็นเรื่อง

สรุปแล้วนี่มันเป็นเรื่อง

อันที่จริงแล้วมันเป็นเรื่อง

อันที่จริงแล้วมันเป็นเรื่อง

อันที่จริงแล้วมันเป็นเรื่อง

S. S. มี๗๗, ๑๗๗๗

ทำนอง : ชื่นชู

เนื้อร้อง : Rearrange by. อัยย์...!

ตาแม่ไปรับลูกจากไหน นิดนึ่งสีอเทาไร มีนกนายน

จากใจแม่ที่คอยจับใน อดรู้ที่ไร มา "ตาพร" ทุกที

ดูสิตบตบขยับส่วไร นนุกเอยของสิ่งตามตาม

นั่นก็ทว่าแม่ได้ใจดีจากนนั้น พากันนุกเริ่มมี ตาพร "มีน, มีน"

intro : ooh, wow!! wow, wowh!!

อัยย์ภาณุกุล

ทำกิจกรรมกลุ่ม

เพราะ: ฝึกการทำงานร่วมกัน และ
กล้าแสดงออก การทำงานเป็นกลุ่ม

พิธีทนายราษฎร์

เพราะ: ผู้จัดทำกรอเขียน
เข้าใจงานได้ดี ได้เขียนด้วย
ตัวเองมา

ท่อน, ท่อน

เพราะ: วิชาศิลปะ
สอนให้รักในสิ่งที่
สนใจ

ความประทับใจในค่าย

ที่สแควร์ครั้งนี้...

เต็นท์

เพราะ: ฝึกการทำงานอดทนและ
มีการสอนเรื่องเต็นท์ต่าง ๆ ได้
กินผล, ไม้ที่กินได้

หอพัก

เพราะ: ฝึกเห็นและรู้จักดาว
และกลุ่มดาวต่างๆ และที่กว้างใหญ่
เมฆ, นมอกวันเขา-ดงไม้ได้ดูอีกที

ถูกฟ้า และหนักถึงกิน

เพราะ: ฝึกรู้จักชีวิตและ-การผูกพัน, ที่
อยู่ของนกต่าง ๆ และ ฝึกการใช้กล้อง
ส่องทางไกล

ร.ร. รัตนาราม

กลุ่ม 1 และ 2

สถานีวิทยุ ส.ส.๖๖๘ ที่ที่บอก อ่าง พิธีกรรมอันยาวนาน
มาจนมีสิ่งต่างๆที่อาจส่งผลกระทบต่อความงามที่เห็นได้ชัด

สถานี เกิดจากความประทับใจของพวกเรา ที่ได้มาดูตาร ปิง
อึ้งตาร, นวมถึงที่นี้ เพราะ บรรยากาศดี มองดูตารนี้ได้ชัดเจน
อาหารอร่อย และ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับแนวองต่างๆ ได้นั้นแหละ
ขลังชนิดที่ไม่เคยเห็น ได้รู้ว่า ชูศักดิ์ในหม มังคิซ ไม่มีเข็ช ด้รับ
ประสบการณ์ที่ดีที่หาไม่ได้ในหกรมทพ.

ร.ร. มังคิซ วา อึ้งตาร

